

Lastovica.

rಿಸrčno nam bodi pozdravljena, preljuba ptičica, lástovica. Kako bi te li ne ljubili? Saj nam vsako leto s svojimi lehkimi krili prineseš težko zaželjeno, ljubo vzpomlád. — Ti si se priljubila človeku, kakor nobeno druga ptica. Vsak te željno pričakuje in veselo pozdravlja kot svojo staro hišno prijateljico. Vselej nas neka otožnost obide, kadar te vidimo v jeseni zopet odhajati. Dovoljeno ti je, da si smeš, kder koli hočeš, pripeti svoje gnezdice. Iz ubožne kočee kakor iz bogate palače kličejo ti: Da si nam dobro došla in srečo prinesla, lástovica ljuba! Povedati vam hočem, otroci moji ljubi, zakaj imamo pri nas lástovico tako radi. Pripoveduje se namreč, da je lástovica letala okolo križa in s peroti mahaje hladila trpečega Zveličarja ter ga tolažila s svojim ljubkim petjem. Zato pa tudi sme lástovica med sv. mašo na oltarji sedeti. — Narod ima vero, da z lástovico prihaja v hišo sreča in zdravje ter v tako hišo, kder je lástovica, strela ne udari. Od koder pa lástovica pobegne, ondù se naseli ubožnost in nesreča. Zapomnite si toraj dobro vse to, otroci ljubi, ter nikoli ne preganjajte lastovic in ne razdirajte jim gnezdic! — Lástovice nam so tudi lep izgled domovinske ljubezni. Vsako jesen nas zapusté, ker jim naše podnebje ne ugaja, a vsako vzpomlád se zopet vrnejo v naše kraje. Ako vže drobna ptičica tako zeló ljubi kraj, kder se je izvalila, kako bi li vi, otroci ljubi, ki ste od Boga obdarovani z vsemi dušnimi zmóžnostmi, ne ljubili svojega rojstnega kraja, svoje materine dežele, v katerej ste prvič ugledali luč sveta in preživeli toliko mladostne sreče in veselja. — Vsak plemenit človek, živeč v ptujej deželi, nikoli in nikjer ne more pozabiti svojega domačega kraja, kjer je preživel prve dni svojega mladega življenja. Povesod se ga spomina, bodi si v sreči ali nesreči, sreé mu hrepeni po njem, kakor po izgubljenem raji, in če le more, vrne se domóv, da vidi vsaj za trenotek one prijetne kraje, koder je hodil in se igral v svojej nežnej mladosti.

Otroci moji! néтите sveti ogenj čistega rodoljuba v prsih svojih. Ta ogenj naj vam ogreva dušo in sreé. — V sreí, ne samó na jeziku imejte rodoljubje. In to rodoljubje ne bodi puhlo, prazno — čvrsto podstavo naj ima, da bodete ves čas svojega življenja delali in živeli po gáslu: Vse za Boga, domovino in cesarja.

Ana Pour-jéva.

Deček in pes.

Kužek. kužek, slušaj mé:
Mlad učiti moraš sé.
Kdor se mlad nerád učí,
V stárosti za rabo ní.
Zdaj se učí, slušaj rad,
Dokler si še čvrst in mlad.
Pridi k meni, ravno stoj,
K višku vzdigni gobček svoj.
Glej, kakó lepó to znaš,
Bistro glavco res imaš.

Mnogo se naučil boš,
Ako mene slušal boš.
Pázi zdaj, kaj ti povém,
Predno v šolo z dóma grém:
Hiši bodi zvest čuvár,
Z dóma iti mi nikár!
Tam pred hišo čakaj me.
Ko iz šole vrnem se.
Potlèj vzamem te v rokó,
Da učil se boš lepó.

Ivan T.

